Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):	[Musikken mestendels af Scolari].
Titel | Title:	L'avaro burlato : operetta comica, da rappresentarsi sul regio teatro danese l'autunno dell'anno 1762 = <<Den >>beskæmmede Gnier : et lystigt musikalsk Skue-Spil til at opføres paa den Kongelige Danske Skueplads, i Efterhøsten af Aaret 1762
Alternativ titel | Alternative title:	Den beskæmmede Gnier.
Udgivet år og sted | Publication time and place:	Kiøbenhavn : trykt hos Lars Nielsen Svare, [1762]
Fysiske størrelse | Physical extent:	103 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Den beskemmede

Gnier

1762

56-383

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

1 1 56 0 8 02416 X

+Rex

Den beskommende Giner-
Operette.
Kbh. 1762.

56. - 383.

L'AVARO BURLATO.

Operetta Comica,

Da rappreſentarſi

ſul

Regio Teatro Daneſe,

L' autunno dell' Anno 1762.

Den beſkæmmede Gnier.

Et lyſtigt Muſikalſk Skue-Spil,

til at opføres

paa

den Kongelige Danſke Skueplads,

i Efterhøſten af Aaret 1762.

Kiøbenhavn,

Trykt hos Lars Nielſen Svare.

5087.

Perſonaggi.

Parpagna, vecchio avaro, amante di Serpilla.
Il Signor *Giuſeppe Secchioni.*

Pasqualone, Figlio di Parpagna, amante di Serpilla.
Il Signor *Antonio Boſcoli.*

Serpilla, Serva di Parpagna.
La Signora *Vittoria Galeotti.*

Tantillo, Precettore di Pasqualone, amante di Serpilla.
Il Signor *Giano Muſted.*

La Scena è in caſa di *Parpagna.*

La Muſica è la più parte del *Signor Scolari.*

Scena

Personer.

Parpagna, en gammel Gnier, forelsket i Serpilla.

Monsr. Joseph Secchioni.

Pasqualone, en Son af Parpagna, forelsket i Serpilla.

Monsr. Antonius Boscoli.

Serpilla, Tienestepige hos Parpagna.

Madsell. Victoria Galeotti.

Tantillo, Skolemester for Pasqualone, forelsket i Serpilla.

Monsr. Jens Musted.

Skuepladsen er i Huset hos Parpagna.

Musikken er mestendeels af Signor Scolari.

Atto Primo.

Scena Prima.

Camera di Parpagna, con uno Scrigno.

Parpagna a un tavolino esaminando conti. *Tantillo* dall' altra parte sdrajato sopra una sedia, con un libro in mano. *Pasqualone* nel mezzo in piedi col Abecedario studiando la lezzione.

Tant. Vieni - - sù via - - che fai, grosso somaro,
Questo è toccato a me bravo scolaro.

Pasq. Signor - - vengo - - ma sappia - -
Tempo non ebbi da studiar.

Parp. Furfante,
Quest' è una bugia nera.
Mà il male stà che ti perdi a mangiare
Dalla mattina ognor fino alla sera.

Tant.

Første Act.

Første Scene.

Et Kammer hos Parpagna, med et Skrin.

Parpagna ved et lidet Bord efterseende Regninger. Tantillo paa den anden Side udstrakt paa en Stoel med en Bog i Haanden; Pasqualone staaende i Midten med et A B C-Bret, at læse over paa sin Lectie.

Tant. Kom = = = Nu fort = = = Hvad gior du, store Esel.! Denne brave Discipel er ogsaa falden i min Lod.

Pasq. Min Herre = = = jeg kommer = = = Men han maae vide = = = jeg har ikke havt Tiid at læse over.

Parp. Du skarnagtige, dette er en skammelig Logn. Men Ulykken bestaaer deri, at du hænger altiid i at spiise fra Morgen indtil Aften.

Tant. Ragione hà il Genitor, ma vieni pure,
Che ti voglio oſſervar quant' hò promeſſo.
Parp. Sù camina.
Pasq. Signor - - adeſſo - - adeſſo.
Tant. Leggi pur - -
Parp. Somarone, in queſta età
Ne ancor legger e ſcrivere non sà.
Pasq. *A* - - *Bi* - - *Erre* - -
Tant. Che?
Pasq. Oh nò;
Emme - - ah sì - - *Effe* - - egli è un *O*
Tant. Aſinaccio - - ſtolto.
Pasq. Ahi - - Ahi - -
Parp. Così forſe imparerai.
Tant. Guarda, che queſti è un *Ci* - -
Pasq. E' vero, Signor sì.
Ci De Emme.
Tant. Nò - -
Pasq. *Eſſe* - - *Enne* - -
Tant. Disgraziato - -
Parp. Ah ſcioccone.
Pasq. Sì Signore, hò fallato.
Tant. E quando imparerai - -
Pasq. Adeſſo - - adeſſo - - ahi - - ahi.
Parp. Tuo danno.

Tant.

Tant. Din Far har Ret; men kom kun, jeg vil holde hvad jeg har lovet dig.

Parp. Nu fort af Sted.

Pasq. Min Herre ⁘ Nu ⁘ straxen ⁘

Tant. Læs kun ⁘⁘

Parp. Den store Esel, paa denne Alder kan han endnu hverken læse eller skrive.

Pasq. A B R.

Tant. Hvad siger du?

Pasq. O Ney;
M ⁘⁘ Ak ja ⁘ F ⁘⁘ det er et O.

Tant. Esel ⁘⁘ Taabe.

Pasq. Ai ⁘⁘ Ai ⁘⁘

Parp. Saaledes skal du maaskee lære.

Tant. See, dette er jo et C ⁘⁘

Pasq. Det er sandt, ja min Herre, C, D, M.

Tant. Ney ⁘ ⁘

Pasq. S ⁘⁘ R ⁘⁘

Tant. Ulykkalige ⁘⁘

Parp. Ak store Taabe.

Pasq. Ja min Herre, jeg har feilet.

Tant. Men naar vil du lære ⁘⁘

Pasq. Nu ⁘⁘ strax ⁘ Ai ⁘ Ai.

Parp. Det er din egen Skade.

Tant. Moſtra un poco
L'*a*, *bi*, *ci*, ch'hai copiato.

Pasq. Or, or - - me meſchin! me'l ſon ſcordato.

Tant. Scordato? una bugia - -
Ma avrai le ſtaffilate

Parp. Dagliene quattro ancor da parte mia.

Tant. Intanto a ſcriver vieni.

Pasq. Vengo - -

Tant. Prendi la penna; non va bene:
Tenerla in queſto modo ſi conviene;
Così, così ſtrambone.

Parp. Oh di nome, e di fatti Pasqualone.

Tant. Bagna la penna, preſto - -

Pasq. Ohimè, da ver non feci apoſta queſto.

Tant. E ben - - para la mano.

Parp. Para pur ignorante, e godo anch'io.

Pasq. Aſpetti - - farò meglio, Babbo mio.

Tant. Nò, para pur la man - -

Pasq. Ah per pietà - -

Parp. A batterti ſi fà una carità.

Pasq. (Oh carità peloſa.)

Tant. Sbrigati, para dico - -

Parp. E imparerai di ſtudiare, amico.

Pasq.

Tant. Viis lidt det A, B, C, som du har skrevet.

Pasq. Paa Timen = = = jeg Stymper! Jeg har glemt det.

Tant. Glemt det? En Løgn = = = Men du skal have Dask.

Parp. Giv ham endnu fire paa mine Vegne.

Tant. Kom imidlertid at skrive.

Pasq. Jeg kommer = = =

Tant. Tag Pennen; Det gaaer ikke godt: Paa denne Maade maae man holde den; Saaledes, saaledes Uforstandige.

Parp. Ak, baade i Navn og i Gierning en Dosmer.

Tant. Dyp Pennen, strax = = =

Pasq. Ak Himmel, dette giorde jeg i Sandhed ikke med Villie.

Tant. Nu vel = = = Hold ud.

Parp. Hold kun ud Dosmer, jeg har ogsaa min Fornøyelse deraf.

Pasq. Vie lidt = = = Jeg skal giøre det bedre en anden gang, Papa.

Tant. Nøy, hold kun Haanden ud = = =

Pasq. Ak af Medlidenhed = = =

Parp. Man gior en Kierligheds Gierning med at slaae dig.

Pasq. [O en egennyttig Kierlighed.]

Tant. Skynd dig, Hold ud siger jeg = = =

Parp. Og du skal lære at læse over, gode Ven.

Pasq. *Ahi, ahi, ahi, senta m'ascolta:*
Farò meglio un altra volta.
Ahi, ahi, ahi, Signor maestro:
Ahi, ahi, ahi abbi pietà.
Basta aspetti, oh che dolore:
Ahi, ahi, ahi, che crudeltà.

Scena II.

Tantillo, e *Parpagna*.

Tant. Pericolo non v'è che nulla impari.
Parp. Lo credo anch'io; ma spesso
La colpa del maestro han gli scolari.
Tant. Io faccio quanto posso.
Parp. Ma costui è venuto grande e grosso;
Hò speso i miei denar nelle mesate,
Senza costrutto alcun, e quel ch'è peggio,
Il termine è vicin, da me accordato,
Per le sue nozze con Madonna Olimpia.
Che dirà s'ella trova questo allocco
Asinaccio, ignorante come un Zocco?
Tant. Varj sono i cervelli.
Parp. Temo che nol vorrà:
E una fortuna tal si perderà.
Tant. Io non saprei che farmi.
Parp. Povere mie speranze!

Tant.

Pasq. Ai, Ai, Ai, hør hvad jeg vil sige: Jeg skal giøre det bedre en anden gang. Ai, Ai, Hr. Magister Ai, Ai, Ai, hav Medlidenhed; Nok, bie, Ak hvilken Pine: Ai, Ai, Ai hvilken haard Medfart.

Anden Scene.

Tantillo, og Parpagna.

Tant. Det har ingen Fare, at han skulle lære noget.

Parp. Det troer jeg med; Men ofte har Disciplerne Skolemesterens Feyl.

Tant. Jeg gior saa meget jeg kan.

Parp. Men denne er bleven stor og tyk; Jeg har givet mine Penge ud til hans Underviisning, uden nogen Frugt; og det som værre er, Timen er for Haanden, som jeg har tilsagt for hans Brollup med Jomfrue Olympia. Hvad vil hun vel sige, dersom hun finder denne Tosse og Esel saa vankundig som en Knub?

Tant. Der ere adskillige Hoveder til.

Parp. Jeg frygter at hun ikke vil have ham: Og man vil da miste slig en Lykke.

Tant. Jeg veed ikke hvad jeg skulle giøre.

Parp. Mine stakkels Forhaabninger!

Tant.

Tant. M'ingegno quanto sò, ma credo poi
Che sia la colpa vostra,
Se il figlio Pasqualone
Sarà sempre ignorante e vil poltrone.

Quand' era piccolo
Le gatte smorfie
Le gattarigole
Gli avete fatto;
E s'egli è un bindolo,
Voi siete un matto
A lamentarvene
Ora con me.

Scena III.

Parpagna, poi Serpilla, in fine Pasqualone.

Parp. Io temo che costui
Mi rubi e m'assassini,
E vesti sì sfarzoso
Coll' andarsi pigliando i miei quattrini
Ma' vien Serpilla.
Quanta grazia hà costei; proprio mi sento,
Quando la vedo, il core a palpitar.
E se accasato un dì il figlio vedrò,
Vò godermela alfin, la sposerò.

(si ritira indietro non veduto da lei.)

Serp.

Tant. Jeg bestiller mig saa meget jeg veed, men jeg troer for Resten, at det er Eders Skyld dersom Eders Søn Pasqualone altiid forbliver en vankundig og nedrig Poltron.

Da han var liden, har I seet mildt til ham og kielet for ham; Og i Fald han er en Dosmer, da er I en Giek at beklage Eder nu for mig derover.

Tredie Scene.

Parpagna, siden Serpilla, omsider Pasqualone.

Parp. Jeg frygter at den Karl bestiæler og udplyndrer mig, og at han forer sig saa frisk op, med at gaae og tage mine Penge = = = Men Serpilla kommer. Hvilken Yndighed besidder hun ikke; jeg finder ret, hvor mit Hierte slaaer, naar jeg seer hende. Og dersom jeg en Gang seer min Søn gift, vil jeg omsider blive Eyer af hende og tage hende til Kone.

(gaaer tilbage uden at hun seer ham.)

Serp.

Serp. *Sin che ſon freſca,*
Sin che ſon bella,
L'amor martella,
E fà ti ti:
Ribatte amore,
E fà tu tu.

Ma ſe s'increſpa
Un di la pelle,
O donne belle,
Non lo fà più.

Parp. E' ver Serpilla mia.
Serp. (Ohimè hà ſentito!)
Coſa, Signor?
Parp. Quel che cantavi adeſſo.
Serp. E' una canzon che preſſo
La mia nonna imparai.
Parp. E credo che non la ſprezzaſti mai.
Serp. Io non l'intendo.
Parp. Nò? (Quant' è innocente!)
Ciò è: il frutto mai miglior ſapor non hà,
Che al vero punto di maturità.
Serp. Come ſarebbe a dire?
Parp. Che tu giovine, bella, e in concluſione
Sei giuſto un bocconcin ſol da padrone.

Serp.

Serp. Saa længe jeg er frisk, saa længe jeg er smuk, slaaer Kierlighed, som med en Hammer, og gior Ti Ti: Kierlighed slaaer tilbage og gior Tu Tu.

Men dersom Juden engang slaaer Rynker, O I smukke Fruentimmer, da gior Kierlighed ikke saaledes meere.

Parp. Det er sandt min Serpilla.

Serp. [Væe mig, han har hørt det!] Hvad for noget min Herre?

Parp. Det som du sang nu nyelig.

Serp. Det er en Viise, som jeg har lært hos min Bestemoder.

Parp. Jeg troer og at du aldrig har forsmaaet den.

Serp. Jeg forstaaer det ikke.

Parp. Ney? [Hvor er hun dog uskyldig!] Det er: En Frugt har aldrig bedre Smag, end paa den rette Tiid, naar den bliver moed.

Serp. Hvorledes skulle dette være at forstaae?

Parp. At du er ung, smuk, og følgelig just eeneste en Lækkerbidsken for en Hosbonde.

Serp.

Serp. Così ſchernir vi piace
Una povera ſerva - -
(finge di piangere)
Parp. Nò, nò, ben mio - -
(mi cava il core)
T'aſſicuro che parla il puro amore.
Pasq. Babbo, è qualcun di là che vuol parlarvi.
Parp. Ah! chi viene in malora a importunarmi!
Pasq. Ei parla di ſenſale - -
Parp. Ah - -
(Lazzi d'irreſoluzione d'andare o reſtare poi ſi riſſolve.)
vado ſubito.

Scena IV.

Serpilla, Pasqualone, poi Tantillo.

Pasq.
(ſtà qualche poco ſenza parlare guardando ſott' occhio Serpilla, che fà lo ſteſſo, poi ſubitanamente la prende per la mano.)
Ah cara Serpilletta!
Serp. Ahi! mi fai male.
Pasq. Um! ſei ben doglietta!
Serp. Io ſono tenerella.
Pasq. Ma pur tu ſei la mia Serpilla bella.
Serp. Andate, andate dalla voſtra ſpoſa.
Pasq. E chi è?

Serp.

Serp. Saaledes behager det Eder at drive Spot med en stakkels Tienestepige * * *
(lader som hun græder.)

Parp. Ney, Ney min Skat * * * [Hun river mit Hierte af mit Bryst.] Jeg forsikrer dig, at den rene Kierlighed taler.

Pasq. Papa, der er nogen hisset, som vil tale med Eder.

Parp. Ak! Hvo kommer, for en Ulykke at giøre mig Ueylighed.

Pasq. Han taler om en Mækler * * *

Parp. Ak * * *
(Bevægelser af Uvished med at gaae eller forblive, siden griber han til en Slutning.)
Jeg gaaer strax.

Fierde Scene.

Serpilla, Pasqualone, derefter Tantillo.

Pasq.
(staaer en kort Tiid uden at tale, seende Serpilla under Øynene, som giør det samme ved ham, siden tager han hende i en Hast ved Haanden.)
Ak kiere lille Serpilla.

Serp. Ai! Du klemmer mig.

Pasq. Hum! Du er vel omskindet.

Serp. Jeg er spædlemmet.

Pasq. Men dog er du min smukke Serpilla.

Serp. Gaae, gaae til Eders Brud.

Pasq. Og hvem er det?

Serp. Madonna Olimpia
Che fra poco verrà.

Pasq. Io non la voglio.

Serp. Eh che la prenderai.

Pasq. Ma s'io dico di nò.

Serp. E' ricca assai.

Pasq. Sì, sì mà è vecchia; e poi
Non voglio tante istorie.
Ma vorrei, sò ben io - -
Una bella cosetta - -

Serp. E chi vorreste aver?

Pasq. Una Servetta - -

Serp. Chi mai sarà costei?

Pasq. Che tel dica?
(ridendo.)

Serp. Sì, sì.

Pasq. Quella tu sei.

Serp. Sarà difficile - -

Pasq. Ah nò, coccoletta,
(Tant. viene, e s'arresta indietro ad osservare.)
Non mi far disperar - -
Tu sei la mia bambina bella, bella.

Tant. (Lo sciocco a quel ch'io vedo non s'inganna)
(come sopra.)

Pasq.

Serp. Jomfrue Olympia, som inden kort Tiid skal komme.

Pasq. Jeg vil ikke have hende.

Serp. Ey! vist vil du tage hende.

Pasq. Men naar jeg siger Ney.

Serp. Hun er meget riig.

Pasq. Ja, ja men hun er gammel; og derforuden vil jeg ikke have saa mange Historier. Men jeg vilde, jeg veed nok selv = = = En smuk lille Ting = = =

Serp. Og hvad vilde I vel have?

Pasq. En lille Tienestepige = = =

Serp. Hvem skal vel den være?

Pasq. Skal jeg vel sige dig det?

(leende.)

Serp. Ja, ja.

Pasq. Denne er du.

Serp. Det skal være vanskeligt = = =

Pasq. Ak ney, lille Dukke,

(Tantillo kommer, og bliver staaende tilbage at høre til.)

Kom mig ikke til at fortvivle = = = Du er mit allerdeyligste lille Barn.

Tant. [Tossen, saa vidt jeg seer, tager ikke feyl.]

(som tilforn.

Pasq. Via dammi la manina - -

(Serpilla avvedendoſi accortamente di Tantillo prende l'aria ſeria.)

Serp. Non ve la voglio dar.

(và ſlontanandoſi ed egli le và dietro.)

Tant. (Può giovar ancor queſto a miei diſegni:
Già di lui non ſaprei eſſer geloſo.)

Pasq. Via - -

(Serpilla prende la fuga, e Pasqual: correndo dietro s'inciampa in Tantillo e vuol abbracciarlo.)

Tant. Ehi, chi - -

Pasq. Ah - h! - -

(s'avvede dell' errore.)

Serpilla! - -

(volgendoſi per veder dove ſia andata.)

Tant. Serpilla! - - Serpilla.

(chiamandola.)

Serp. Coſa comanda?

Tant. Che ſervono ſecreti? hò viſto tutto.

Serp. (Povera me!)

Tant. Anzi poſſo ajutarvi.

Serp. Come! E credete voi - -

(piano a Tantillo.)

Tant. Fingi, che fingo.

(piano a Serpilla.)

Pasq. Certo, ſe voi volete
Metter una parola - -

Tan

Pasq. Nu saa kom og giv mig den lille Haand ⁘ ⁘

(Serpilla blivende ved sin Forsighed Tantillo vaer, sætter en alvorlig Mine op.)

Serp. Jeg vil ikke give Eder den.

(gaaer bort fra ham, og han gaaer bag efter hende.)

Tant. (Ogsaa han kan hielpe til mine Hensigter! Over ham kunde jeg ikke være mistænkelig.]

Pasq. Nu kom ⁘ ⁘ ⁘

(Serpilla taaer Flugten, og Pasqualone i det han løber bag efter hende, løber imod Tantillo, og vil omfavne ham.

Tant. Ey, Ey ⁘ ⁘ ⁘

Pasq. Ah ⁘ h! ⁘ ⁘ ⁘

(bliver Vildfarelsen vaer)

Serpilla! ⁘ ⁘ ⁘

(vendende sig om for at see hvor han er gaaet hen.

Tant. Serpilla! Serpilla.

(kaldende paa hende.)

Serp. Hvad befaler?

Tant. Hvortil nytter Hemmeligheder? Jeg har seet Alting.

Serp. [Jeg elendige!]

Tant. Jeg kan endog hielpe Eder.

Serp. Hvorledes! Og troer J ⁘ ⁘ ⁘

(sagte til Tantillo.)

Tant. Forstil du dig, saa forstiller jeg mig.

(sagte til Serpilla.)

Pasq. Til visse, dersom J vilde lade et Ord falde ⁘ ⁘ ⁘

Tant. Lasciate fare a me, tutto otterrete.
Serp. (Uh fosse vero.)
Pasq. Ah mia Serpilla - .
(saltando passa vicino a Serpilla.)
Serp. Flemma:
La cosa non è fatta.
Pasq. Ma il cor mi batte, e non hà renitenza - -
Serp. Oh, se sapeste, anch'io - -
(dà un'occhiata a Tantillo.)
Ma pur ci vuol pazienza.

Il mio amor è un diavoletto
Spiritoso, e stizzosetto.
Che ognor salta or quà, or là.
Or lo vedi salir sù:
Or lo vedi calar giù;
E mai pace non si dà.

Scena V.

Pasqualone e Tantillo.

Pasq. Oh che gusto che averò - -
Tant. Salta, salta,
Mà al becco mal non ti vuol far.
Pasq. Perchè?
Tant. Tu conosci tuo padre, e tu sai pure
Il trattato di nozze.

Pasq.

Tant. Lad mig raade, I skal erholde Alting.

Serp. [Ak var det sandt.]

Pasq. Ak min Serpilla = = =

(kommer hoppende ved Siden af Serpilla.)

Serp. Taalmodighed: Tingen er ikke afgiort endnu.

Pasq. Men mit Hierte slaaer, og har ingen Tilbagehold = = =

Serp. Ak, dersom I vidste, ogsaa jeg = = =

(giør et Øyekast til Tantillo.)

Men der hører dog Taalmodighed til.

Min Kierlighed er en liden Dievel, munter, og hastig til Vrede, som altid springer nu her nu der. Nu seer du den springe op: Nu seer du den sunke ned; Og den giver sig aldrig Roe.

Femte Scene.

Pasqualone og Tantillo.

Pasq. Ak hvilken Lyst som jeg skal have = = =

Tant. Spring, spring; men du skal ikke smøre din Mund derpaa.

Pasq. Hvorfor?

Tant. Du kiender din Fader, og du veed endeligen ogsaa den Accord om Brollupet.

Pasq. Non si potrebbe immaginare mai - -
Tant. Io saprei la maniera:
Ma denari vi vuole, e tu non ne hai.
Pasq. E' ver, non hò ne anche un quattrino.
(piangendo.)
Tant. Ma come si farà?
Pasq. Anderò a dimandar la carità.
Tant. Sciocco che sei! vedi là quello scrigno?
Là vi son gran denari.
Pasq. Mà è serrato.
Tant. Che serve?
Pasq. Nò?
Tant. Se prima tu prometti
Di non dirlo a nissun - -
Pasq. Ve lo prometto.
Tant. Questa è una contrachiave.
Aprilo, e prendi quanto puoi, ma poscia
Il tutto a me consegnerai.
Pasq. Che astuzia!
(osservando la contrachiave.)
Tant. Sbrigati.
Pasq. Vado.
(và ad aprir lo scrigno.)
Tant. Intanto stò a spiare,
Se vien nissun - - fà presto.
Pasq. Ci è una scattola piena - -

Tant.

Pasq. Man skulle aldrig indbilde sig = = =

Tant. Jeg skulle vel finde Maaden: Men der horer Penge til, og dem har du ingen af.

Pasq. Det er sandt, jeg har end ikke en halv Skilling.

(grædende.)

Tant. Men hvorledes skal man bære sig ad?

Pasq. Jeg vil gaae omkring at begiere Almisse.

Tant. Den Tosse du er! Seer du hisset dette Skrin? Der ere mange Penge udi.

Pasq. Men det er lukt.

Tant. Hvad skader dette?

Pasq. Ikke?

Tant. Dersom du først lover, ikke at sige det til nogen = = =

Pasq. Det lover jeg dig.

Tant. Dette er en eftergiort Nogle. Luk Skrinet op, og tag saa meget du kan, men siden skal du levere Alting til mig.

Pasq. Hvilken List!

(betragtende den eftergiorte Nogle.)

Tant. Skynd dig.

Pasq. Jeg gaaer.

(gaaer hen at lukke Skrinet op.

Tant. Imidlertid passer jeg paa, om der kommer nogen = = = vær snart.

Pasq. Der er en Eske-fuld = = =

Tant. Dammi quella.
Subito.

Pasq. Eccola.
(gli porta la scatola, e Tantillo mette i denari in saccoccia.)

Tant. Rimettila, e dammi
La contrachiave. Presto.

Pasq. La contrachiave.
(gli porta la cantrachiave.)

Tant. Serra.

Pasq. Come?

Tant. Spingi:
Che si serra da sè.
(E questa volta il colpo è fatto affè.)
(corre via con i denari.)

Scena VI.

Pasqualone, poi Parpagna.

Pasq. Avanti di serrare vuò vedere
Se trovo qualche cosa
Da donar a Serpilla - - oh questa è bella - -
(prende una grossa moneta.)
Questa sarà per la scialoppa - -
(ne va prendendo delle altre.)
Questa

Tant. Giv mig den. Snart.

Pasq. Der er den.

(bringer ham Esken, og Tantillo legger Pengene i sin Lomme.

Tant. Sæt den hen igien, og giv mig Nøglen. Snart.

Pasq. Nøglen.

(bringer ham Nøglen.)

Tant. Luk til.

Pasq. Hvorledes.

Tant. Tryk til: Thi det gaaer i af sig selv.

[Og denne gang er i Sandhed Spillet vundet.]

(løber bort med Pengene.)

Siette Scene.

Pasqualone, derefter Parpagna.

Pasq. Førend jeg lukker, vil jeg see, om jeg finder noget at give Serpilla = = = Ak dette er kosteligt = = =

(tager en stor Penge.)

Denne skal være til en Saloppe = = =

(han tager flere Penge.

Denne

Queſta
Per il capello - - e queſta - -

(in queſto mentre arriva Parpagna. che avvedendoſi del furto, s'avvicina a poco a poco a Pasqualone, al quale poi dalla paura gli cascan le monete e reſta immobile.)

Parp. Ah pezzo di furfante!
Queſto baſtone - -

(corre via, e Parpagna dietro.)

Scena VII.

Tantillo, poi Parpagna.

Tant. Ah, ah, lo ſciocco matto!
S'è laſciato cogliere in ſul fatto.
Ed or vomita tutto;
Ma ripiego ci vuole. Faccia franca.
Cos'è Signor Parpagna - -

(a Parpagna che torna.)

Parp. Oh che buon precettore!

Tant. Verbi grazia?

Parp. Addottrinato avete Pasqualone
Bravamente nell'arte del ladrone.

Tant. Mi ſtupiſco di voi.

Parp. Eh non v'è male:
Mà ſi vedrà l'affare in criminale.

Tant.

Denne til en Hat ⁘ ⁘ ⁘ og denne ⁘ ⁘ ⁘

(Parpagna kommer imidlertid derover, som da han bliver Typeriet vaer, nærmer sig lidet efter lidet til Pasqualone, som siden af Frygt lader Pengene falde fra sig, og bliver staaende ubevægelig.)

Parp. Ak dit Skarn! Denne Stok ⁘ ⁘ ⁘

(løber bort, og Parpagna bag efter.)

Syvende Scene.

Tantillo, derefter Parpagna.

Tant. Ak, Ak, den daarlige Giæk! har ladet sig gribe ved Gierningen. Og nu rober han Alting; Men der maae raades Bod herpaa. Et frit Ansigt. Hvad er paa færde, Hr. Parpagna ⁘ ⁘ ⁘

(til Parpagna, som kommer tilbage.)

Parp. Ak hvilken god Skolemester!

Tant. Hvem for Exempel?

Parp. I har brav underviist Pasqualone i den Konst at stiæle.

Tant. Jeg forbauses over Eder.

Parp. Ey det er ingen ond Ting: Men vi skal see Sagen i Proces.

Tant.

Tant. Son Giovine d'onor.
Parp. Vedrai ladro, furfante,
E ſarai perſuaſo
Che le moſche cavar mi ſò dal naſo.

In gallera sì ti voglio,
Furfantaccio disgraziato:
M'hai tradito, m'hai ſpogliato.
Dov' è andato il mio denar!

Ah che pena, ah che dolore:
Già vi piango diſſipati
Miei cariſſimi ducati.
Me lo dice meſto il core,
E lo ſento palpitar.

Ladro, parla, dì, riſpondi:
Non m'inganno a miei occhiali.
Ti fai roſſo, ti confondi;
Ma ſe vaglion tribunali
Il mio ſoldo hai da trovar.

Scena VIII.

Tantillo, Pasqualone, che vien pian piano guardando, ſe Parpagna è partito.

Tant. Strilla pur quanto vuoi: La robba è in ſalvo;
E ti farò vedere
Che certo la ſò lunga più di te.

Pasq.

Tant. Jeg er et Menneske som staaer paa sin Ære.

Parp. Du skal see, du Tyv og Skielm, og blive overbeviist om, at jeg kan jage Fluerne fra min Næse.

Paa Galeyerne, ja der vil jeg have dig. Du ulykkalige Skielm: Du har forraadet mig, du har udplyndret mig. Hvor ere mine Penge blevne af!

Ak hvilken Pine, ak hvilken Smerte: Jeg begræder allereede mine allerkiereste forødte Ducater. Mit sorrigfulde Hierte siger mig det, og jeg finder det at slaae i mit Bryst.

Tyv! tael, siig, svar: Jeg bedrager mig ikke med mine Briller. Du bliver rød, du forvirres; Men dersom Lov og Ret formaaer noget, da skal du skaffe mine Penge tilbage.

Ottende Scene.

Tantillo, Pasqualone, som kommer gandske sagte, seende sig omkring, om Parpagna er gaaet bort.

Tant. Skriig du kun saa meget du vil: Tøyet er i Sikkerhed; Og jeg skal lade dig see, at jeg til visse forstaaer Rommelen langt bedre end dig.

Pasq.

Già mi ſento che il baſtone
Sulle ſpalle fa tic tac.
Ahi, ahi, povro Pasqualone,
Quanto male ti farà.

(parte.)

Scena IX.

Cucina con forno e mattera.

Tantillo, poi Pasqualone tutto tremante.

Tant. Quanto ſtà mai coſtui!
Mi preme d'allogarlo,
Acciò che non diſturbi
Colle ſue ſciocchezze li miei diſegni.
Pasq. Tantillo! ehi Tantillo - -
Tant. Finiſci di tremar, sù vieni via.
Pasq. Ma c'è niſſun? - -
Tant. E chi vuoi che ci ſia?
Pasq. E dove andar dovrò?
Tant. Nel forno.
Pasq. E voi?
Tant. Ed io - -
Nella mattera andrò.
Pasq. E tutta queſta notte
Di ſtar chiuſo nel forno hò da ſoffrire?

Tant.

Mig synes allereede, at Kieppen giør Tic Tac paa min Ryg. Ai, ai, stakkels Pasqualone, hvor meget Ondt vil den ikke forvolde dig.

(gaaer bort.)

Niende Scene.

Et Kiokken med Bager-Ovn og Bage-Trug.

Tantillo, derefter Pasqualone gandske skielvende.

Tant. Hvorlænge bliver han vel borte! Det ligger mig Magt paa at faae ham paa sit Sted, paa det han ikke maatte forstyrre mine Hensigter, med hans Narrerier.

Pasq. Tantillo! Hey Tantillo = = =

Tant. Hold op at skielve, nu kom af Sted.

Pasq. Men er her slet ingen? = = =

Tant. Og hvem vil du at her skulle være?

Pasq. Men hvor skal jeg gaae hen?

Tant. I Bager-Ovnen.

Pasq. End I?

Tant. Og jeg = = = vil legge mig i Bage-Truget.

Pasq. Og jeg skal taale, at være saaledes indelukt i Ovnen denne gandske Nat?

Tant. Orsù, meno discorsi,
Se ti preme Serpilla, fatti ardire.
Pasq. Mi preme assai, a dirla; ma se male
Và la facenda ci hò a pensar sol io.
(và verso il forno, e Tantillo lo fà entrar a forza, e serra il forno.)
Tant. Sù, sù, franco, Poltron - - or questa è fatta:
Alfin son liberato da costui.
Vuò fin che il vecchio dorma là nascondermi,
Per poi far miglior furto,
E via men fuggirò;
E meco ancor Serpilla,
Voglia, o resista, a forza condurrò.
(si nasconde nella mattera.)

Scena X.

Serpilla con lume in mano, e detti nascosti.

Serp. Oh povera Serpilla sventurata!
Non v'è per te riposo una giornata!
Or convien settacciare la farina,
Per poi all'alba il pan far domattina.
Cominciam pure il solito esercizio.
(và ad aprir la mattera, e mette la farina nello settaccio.)

Un

Tant. Nu fort, mindre Snak, dersom det ligger dig Magt paa at faae Serpilla, fat Mod.

Pasq. Det ligger mig meget Magt paa, om jeg skal sige det; Men dersom Tingen løber ilde af, da kommer det paa min Regning altsammen.

(gaaer hen til Ovnen, Tantillo sætter ham ind med Magt, og lukker Ovnen.)

Tant. Nu, nu, frisk, Poltron = = = Nu er dette giort: Endelig har jeg faaet mig ham fra Halsen. Jeg vil, saalænge den Gamle sover, skiule mig hisset, for siden at giøre et bedre Tyverie. Saa vil jeg løbe bort; Og Serpilla vil jeg endnu føre med mig, enten hun vil eller ey.

(Han skiuler sig i Bagetruget.)

Tiende Scene.

Serpilla med Lys i Haanden, og de forrige i Skiul.

Serp. Ak stakkels ulyksalige Serpilla! Der er ikke Roe for dig en Dag til Ende! Nu maae jeg sigte Meel, for siden at faae baget Brod, i Morgen Tiilig, naar det bliver Dag. Jeg maae da begynde min sædvanlige Øvelse.

(gaaer hen at aabne Bagetruget, og kommer Meel i Sigten.)

Un avaro Padrone
Vuol da una ſerva ſol più d'un ſervizio.
Benchè mi fà le smorfie il babuino
Non mi farebbe grazia d'un quattrino.
Che meſtier ſonnacchioſo!
Ah peggio poi a ſtar così ſoletta:
Ah - - cantar voglio un pò una canzonetta.

Fra piatti e ſcudelle
Quel furbo d'amore
Nascoſto ſi ſtà
Nel far le fritelle
Mi ruba il mio core,
E a Ciccio lo dà.
Mio caro Ciccino:
Via dammelo quà.

Pasq. Dammelo, dammelo - -
(nel forno.)

Serp. Ohimè!
Parmi, o ſento colà une voce ottuſa! - -
(ſtà in aſcolto.)
Sarà la mia opinione.
Mio caro Ciccino - -

Pasq. Mia cara Serpillina - -
(nel forno.)

Serp.

En gierrig Hosbonde vil, at en Tienestepig skal være meere end et Sted. Omendskiønt, den Abe sætter et venligt Ansigt op mod mig, saa skulle han dog ikke skienke mig en halv Skilling. Hvilken sovnig Bestilling! Ak det er endnu værre at staae saaledes alleene: Ak = = = jeg vil synge en lille Viise.

Blant Fade og Tallerkener er den Skalk Kierlighed skiult.

Naar jeg staaer og bager Æbleskiver, stiæler han mit Hierte bort, og giver det til lille Frans.

Min kiere lille Frans: Fort giv mig det her.

Pasq. Giv mig det, giv mig det = = =
(i Ovnen.)

Serp. Ak! Mig synes, eller jeg horer hisset en dæmpet Røst! = = =
(hører til.)

Det bliver min Indbildning.

Min kiere lille Frans = = =

Pasq. Min kiere lille Serpilla = = =
(i Ovnen.)

Serp. Povera me! Non mi sono ingannata.
Mi par che sia nel forno! è pur ben chiuso!
Fosse uno spirito! Ahi mi trema il core - -
Sarà poi forse un panico timore
Coraggio! per svanir questa spina,
Voglio metter nel forno una fascina.

(nel mentre che vuol metter dentro la fascina Pasq. mette fuori la testa.)

Pasq. Serpilla per pietà - -
Serp. Misericordia!
Tant. Ehi, Serpilla - -

(mettendo fuora la testa.)

Serp. Aiuto! misera me!

(correndo verso la scena.)

Signor Padron - -

Scena XI.

Parpagna, Serpilla, e i due nascosti.

Parp. Che cosa c'è?
Serp. Ahimè! Il diavolo è là - -
Parp. Dove?
Serp. E un altro ve n'è là - -
Parp. Possibile!
Serp. Uno è bianco, e l'altro è nero.
Parp. Ti sarà parso, ma non sarà vero.
Serp. Io gli ho veduti con questi due occhi.

Parp.

Serp. Jeg Stakkel! Jeg har ikke bedraget mig. Mig synes at det er i Ovnen! Den er dog vel tillukket! Det var maaskee en Geist! Ai! mit Hierte skielver ⁘ ⁘ ⁘ Det bliver maaskee en utiidig Frygt. Frisk Mod! For at bortjage disse Griller, vil jeg lægge et Knippe Brænde ind i Ovnen.

(Imidlertid hun vil stikke Brændet ind, stikker Pasqualone Hovedet ud.)

Pasq. Serpilla for Himlens Skyld ⁘ ⁘ ⁘

Serp. Barmhiertighed!

Tant. Hey, Serpilla ⁘ ⁘ ⁘

(stikkende Hovedet frem.)

Serp. Hielp! Jeg Elendige!

(løbende til Siden af Skuepladsen.)

Hosbonde ⁘ ⁘ ⁘

Ellevte Scene.

Parpagna, Serpilla, og de tvende i Skiul.

Parp. Hvad er paa færde?

Serp. Ak Himmel! Fanden er hisset ⁘ ⁘ ⁘

Parp. Hvor?

Serp. Og en anden Magen til hiin er her ⁘ ⁘ ⁘

Parp. Er det mueligt!

Serp. Een er hvid, og den anden er sort.

Parp. Det har vel syntes dig; men det er ikke sandt.

Serp. Jeg har seet dem med disse Toe Øyne.

Parp. Ah, Ah, Ah, Ah, (quant'è semplice affè!)
Fà il tuo affar mia Serpilla,
E non aver paura
Serp. Io non resto qui sola,
Se d'oro mi donaste una misura.
Parp. (Qui ripiego ci vuol.) Sò fare una malia,
Che il diavol dalle case manda via.
Serp. Davvero?
Parp. Tu il vedrai,
Che in questo luogo non verran più mai.
Serp. Fate presto ch'io tremo di paura.
Parp. (Bisogna far di tutto,
Per calmar questa povera creatura.)

Diavolone brutto e nero,
Diavolino bianco e bello
Presto andate via di quà.

Tant. Camerata.
(*a Pasqualone mettendo fuori ambidue la testa poi la ritirano.*)
Serp. Ahimè!
Tant. In cervello.
Parp. (*Ah che vedo! ohimè! son quelli.*
Oh che brutti fanfarelli;
Non resisto in verità.)

Serp.

Parp. Ha, Ha, Ha, Ha [Hvor er hun virkelig eenfoldig!] Gior din Forretning, min Serpilla. og frygt ikke.

Serp. Jeg forbliver her ikke alleene, om I gav mig en Skieppe med Guld.

Parp. [Her maae raades Bod paa!] Jeg kan giøre en Besværelse, som jager Fanden fra Husene.

Serp. Alvorlig?

Parp. Du skal see det, at de skal ikke komme meere paa dette Sted.

Serp. Gior det snart; thi jeg skielver af Frygt.

Parp. [Man maae giøre Alting, for at stille dette stakkels Barns Sind.]

Du store heslige og sorte Dievel, og du lille hvide og smukke Dievel, gak straxen bort herfra.

Tant. Camerad. - -

(til Pasqualoue, stikkende begge Hovedet frem, som de siden tage tilbage igien.)

Serp. Ak Himmel!

Tant. Brug din Forstand.

Parp. [Ak hvad seer jeg! Ak Himmel! Er det dem. Ak hvilke heslige Dievle-unger: Jeg staaer dem i Sandhed ikke imod.]

Serp.

Serp. Che ſpaventi, che paure;
Oh che brutte creature!
Non mi tengo in verità.

Parp. (Vuò veder coſa ſarà.)
Diavolacci fora' fora.
(voglion ſortire.)

Serp. Aſpettate un poco ancora.

Parp. Dentro - -
(tornano dentro)
Fora, via di quà.
(Tantillo accenna a Pasqual. di venir fuori.)

Pasq. (Hò paura - -)
(a Tantillo che lo minaccia.)

Serp. Per pietà - -
(ſortono.)

Pasq. } Ah vogliamo noi Parpagna
Tant. } Solamente via portar.

Serp. Ah Padrone - -

Parp. Non lo fate.

Pasq. } Tira tira.
Tant. }

Serp. Ahimè!

Parp. Laſcia.

Pasq. }
Tant. } Tira tira.

Parp.

Serp. Hvilken Skræk, hvilken Frygt: Ak hvilke heslige Kreaturer! Jeg holder mig i Sandhed ikke.

Parp. [Jeg vil see, hvad der skal blive af.] I heslige Dievle, herud, herud.
(de vil gaae ud.)

Serp. Bie endnu lidt.

Parp. Herind = = =
(de gaaer ind igien.)
Herud, fort herfra.
(Tantillo betegner Pasqualone at han skal komme ud.)

Pasq. [Jeg er bange = = =]
(til Tantillo som truer ham.)

Serp. For Himlens Skyld = = =
(de kommer ud.)

Pasq. Tant. Ak vi vil kun eeneste føre Parpagna bort med os.

Serp. Ak Hosbond = = =

Parp. Giør ikke dette.

Pasq. Tant. Træk, Træk.

Serp. Ak Himmel!

Parp. Lad være.

Pasq. Tant. Træk, Træk.

Parp.

Parp. Un baſtone
Qualchedun venga a portar.

Pasq. Ah nol fate; Pasqualone
(*ſi butta in ginocchio.*
La ſua pelle raccomanda.

Tant. Poltronaccio!
(*a Pasqualone.*)

Serp. Pasqualone!

Parp. Ah briccone,
Me l'avrai ben da pagar.

Pasq. Non ſon io. Tantillo è ſtato
(*accennando Tantillo.*)
Che colà m'ha fatto andar.

Serp. Voi Tantillo!

Parp. Ah birbanti tutti quanti
Me l'avete da pagar.

Serp. Un diavol di quà.
Un altro di là.

Tant. Birbante, furfante.
(*a Pasqualone.*)

Pasq. Ajuto, pietà!

Serp.

Parp. Lad en komme at bringe mig en Stok.

Pasq. Ak gjør det ikke; Pasqualone
(kaster sig paa Knæe.)
beder for sit Skind.

Tant. Heslige Poltron!
(til Pasqualone.)

Serp. Pasqualone!

Parp. Ak din Skielm, du skal godt betale mig det.

Pasq. Det er ikke mig. Tantillo har været
(peegende paa Tantillo.
den, som har kommet mig til at gaae hisset ind.

Serp. I Tantillo!

Parp. Ak Skielmer, saa mange som I ere, I skal vel betale mig det.

Serp. En Dievel her, en anden der.

Tant. Du Skielm og Skarn.
(til Pasqualone.)

Pasq. Hielp, Medlidenhed!

Serp. Andate, fuggite.
Parp. Fermate, sentite - - -
a 4. Un diavol di quà,
Un altro di là.
Che imbroglio!
Che scoglio!
Che scena!
Che pena!
Ansante,
Tremante,
Ciascuno sen và.

Fine dell' Atto Primo.

Serp. Gaaer, flyer.

Parp. Bie, hør ⁘ ⁘ ⁘

a. 4. En Dievel her
En anden der.
Hvilken Forvirring!
Hvilken farlig Klippe!
Hvilken Comoedie!
Hvilken Fortræd!
Sukkende,
Skielvende
Gaaer enhver sin Vey.

Ende paa den Første Act.

Atto Secondo.

Scena Prima.

Giardino.

Parpagna tirando per un orecchio Pasqualone, poi Serpilla.

Parp. T'hò acchiapato, asinaccio.

Pasq. Ahi, Ahi, l'orecchia mia.

Parp. Per il giardino
Scapar fuori di casa!

Pasq. Ah per pietà!
Babbo, nol farò più.

Serp. Perdonateli alfin più nol farà.

Parp. In grazia tua gli voglio perdonare,
Purchè vogli studiare.

Serp. Sentite?

Pasq. Studierò!

Parp. Che quando viene la tua sposa Olimpia
Non ti trovi così grande scioccaccio.

Pasq. Per mia sposa vorrei - - Io sò ben io - -

Parp. Chi?

Pasq.

Anden Act.

Første Scene.

En Have.

Parpagna, trækkende Pasqualone ved Øret, derefter Serpilla.

Parp. Jeg har faaet Fingre paa dig, Esel.

Pasq. Ai, Ai, mit Øre.

Parp. Igiennem Haven at løbe bort ud af Huset!

Pasq. Ak for Himlens Skyld! Papa, jeg skal ikke giøre det meere.

Serp. Forlad ham dog, han vil ikke giøre det meere.

Parp. For din Skyld vil jeg tilgive ham det, naar han kun vil læse over.

Serp. Hører I?

Pasq. Jeg skal læse over:

Parp. At naar din Brud Olympia kommer, hun da ikke skal finde dig saa stor en Tosse.

Pasq. Til min Brud ville jeg = = = Jeg veed det vel selv jeg = = =

Parp. Hvem?

Pasq. Serpilla.

Parp. Chi?

(alterato.

Pasq. Serpilla!

(con timore.)

Parp. Ah insolente, briccone - - -

(gli corre dietro, minacciandolo; e Pasquale passa accanto a Serpilla prendendola per mano.)

Pasq. Io voglio questa.

Parp.

(s'inframmezza, e li divide.

Che! anche tu - - -

(a Serpilla.)

Serp. Non Signore, io non sò niente.

Pasq. Ma Serpilla mi piace.

Parp. Taci là.

Eh Serpilla non vuol ora marito.

(guardandola amorosamente.)

Serp. Io non saprei chè farne.

Pasq. Ma io la voglio.

Parp. T'infrangerò la testa

Pasq. Caschi il mondo, non voglio altri che questa.

(vuol andar vicino a Serpilla: e Parpagna l'impedisce.)

Parp.

Pasq. Serpilla.

Parp. Hvem?

(forandret.)

Pasq. Serpilla.

(med Frygt.)

Parp. Ak uforskammede Skielm = = =

(løber bag efter ham, truende; og Pasqualone gaaer til Siden af Serpilla, tagende hende ved Haanden.)

Pasq. Jeg vil have denne.

Parp.

(gaaer imellem og skiller dem ad.)

Hvorledes! Ogsaa du = = =

(til Serpilla.

Serp. Ney min Herre, jeg veed af ingen Ting.

Pasq. Men Serpilla behager mig.

Parp. Tie du der stille. Ey! Serpilla vil endnu ingen Mand have.

(seende venligen til hende.)

Serp. Jeg vidste ikke hvad jeg skulle giøre med ham.

Pasq. Men jeg vil have hende.

Parp. Jeg skal slaae dit Hoved i Stykker.

Pasq. Jeg er tilfreds Verden gaaer af Lave, saa vil jeg ingen anden have end hende.

(Han vil gaae hen ved Siden af Serpilla, og Parpagna forhindrer ham.)

Parp. *E ben Signor sì*

(a Pasqualone.)

Vogliamo impazzir!
Che cosa volete,
Che avete da dir?
Se pazzo tu insisti
T'avrai da pentir.
Guardate che cesta
Da far a suo modo!
Ma il dico sul sodo
Non t'hà da riuscir.

Sguajato, mal nato,
Birbante, Seccante,
Melinso, insensato,
Il Diavolo t'abbia,
Ti venga la rabbia;
Ma s'hà da finir.

(parte.)

Scena II.

Serpilla, e Pasqualone.

Pasq. Adesso ch'è partito
Sposiamoci da noi.
Serp. Non son sì matta.
Pasq. Perchè?

Serp.

Parp. Nu vel, ja min Herre!
(til Pasqualone.)
Vi vil løbe gal!
Hvad vil I,
Hvad har I at sige?
Dersom du farer fort i Galenskab,
Da skal det fortryde dig.
See engang hvilken smuk Person
At spille efter sit eget Hoved!
Men jeg siger dig alvorligen,
Det skal ikke lykkes dig.

Du liderlige Fugl, Vanartige,
Skielm, Fortredelige
Dovne, Affindige,
Gid du var Skam i Vold,
Gid du blive gal;
Men her maae gjøres en Ende paa.
(gaaer borr.)

Anden Scene.

Serpilla, og Pasqualone.

Pasq. Nu da han er gaaet sin Vey, lad os gifte os paa vor egen Haand.
Serp. Jeg er ikke saa taabelig.
Pasq. Hvorfor?

Serp. Come salvarsi
Si potrebbe dell'ire di Parpagna.

Pasq. Scappiamo via.

Serp. Che cosa poi vorreste
Mangiare, e voi ed io,
Se un soldo non avete?

Pasq. E' ver. Tantillo ingrato!
Tutti i denari miei m'hà via portato.

Serp. Dunque se sciocco siete,
Altro non c'è da far.

Pasq. Però vedrete - - -
(*pensando.*)
Che questo si può fare.

Serp. Che cosa mai.

Pasq. Anderemo a cercare.

Serp. Orsù per questa volta la bocchina,
Vi potete pulir.

Pasq. Non mi volete?

Serp. Non Signore.

Pasq. Ingrataccia.
Sà che le voglio bene e amor mi nega.

Serp. O bene, o non bene
Serpilla non s'annega.

Serp. Hvorledes skulle man hytte sig for Parpagnas Vrede.

Pasq. Vi løber bort.

Serp. Hvad ville I vel siden faae til Livs Ophold, baade I og jeg, naar I ikke har en Skilling?

Pasq. Det er sandt. Utaknemmelige Tantillo! Han har taget alle mine Penge bort med sig.

Serp. Naar I endeligen er en Tosse, da er der ikke noget andet derved at giøre.

Pasq. I skal dog see = = =

(pousende.)

At man kan giøre dette.

Serp. Hvad for noget vel.

Pasq. Vi vil gaae omkring at begiære Almisse.

Serp. Velan da, saa kan I torre jer om Munden for denne Gang.

Pasq. Vil I ikke have mig?

Serp. Ney min Herre.

Pasq. Utaknemmelige.

Hun veed, at jeg vil hende vel, og nægter mig sin Kierlighed.

Serp. Enten vel eller ilde, Serpilla drukner sig ikke derfor.

Pasq. *Vi protesto che non c'è*
Un altr'uomo come me.
Qualchedun vi sposerà
Che dirà:
Passa quà:
Và di là:
Che il bastone adoprerà.

Io son buonino,
Tenerino,
Non sò gridare,
Sò ben trattare
Con la ragazza - - -
Povera pazza!
Non mi volete?
Voi non direte
Sempre così.

Scena III.

Serpilla, poi Tantillo.

Serp. Povero Pasqualone!
Benchè sia sciocco, e pur mi piace. Anzi
Non v'è cosa migliore
Che un marito così.
Si può fare a suo modo a tutte l'ore.
Ma vi mancan denari. Se Tantillo

Qvì

Pasq. Jeg forsikrer Eder, at der ikke er nogen anden Mandsperson som jeg. Der kan en ægte Eder, som vil sige: Kom her hid: Gaae der hen: Og som vil bruge Kieppen.

Jeg er eye god, øm og kierlig, Jeg kan ikke skiende, jeg veed vel at omgaaes med Fruentimmer * * * Din stakkels Tosse! Vil du ikke have mig? Du vil ikke altiid sige saaledes som nu.

Tredie Scene.

Serpilla, derefter Tantillo.

Serp. Stakkels Pasqualone!
Omendskiønt han er en Tosse, saa behager han mig dog. Derforuden saa er ingen bedre Ting i Verden end saadan en Mand. Man kan gaae altiid efter sit eget Hoved. Men her fattes Penge. Dersom Tantillo var her, for at komme mig til Hielp; da vilde

jeg

Qvi foſſe a ſecondarmi; a ſuo diſpetto,
E di Parpagna ancora,
Studierei l'invenzione
Per contentar Serpilla e Pasqualone.

Tant. Serpilla - - -

Serp. Siete quì? (ſon a cavallo.)

Tant. Si mia Serpilla.
Cauto il vecchio hò ſpiato; or ch'è ſortito
Vò dargli l'ultima aſciugata.

Serp. (All' arte.)
E Serpilla?

Tant. E Serpilla.
A me non mancherà modo d'averla.

Serp. Bravo! così ſi fà!
Far prima il ſuo negozio, poi agli altri
Penſar un altra volta.

Tant. Come fareſti tu.

Serp. Non hai ingegno
Baſtante per trovar altra maniera,
E Parpagna obligar a ben dottarmi,
E ſotto finto nome a te ſpoſarmi?

Tant. Si, - - - ſì - - - hai ben ragione.
Mandami Pasqualone;
(riſſoluto in atto di partire.)
Là naſcoſto l'attendo.

Serp.

jeg, til Trods for ham, og for Parpagna med, studere paa en Opfindelse for at fornoye Serpilla og Pasqualone.

Tant. Serpilla = = =

Serp. Er I her? [Nu er jeg oven paa.]

Tant. Ja min Serpilla. Jeg har udspioneret den forsigtige gamle Mand; Nu han er gaaet ud, vil jeg giøre reent Huus for den sidste Gang.

Serp. [Her maae bruges Snedighed.] Og Serpilla?

Tant. Og Serpilla, mig skal ikke fattes Maade at faae hende paa.

Serp. Bravo! Saaledes bærer man sig ad! Giøre først sin egen Sag i Stand, siden derefter at tænke paa de andre.

Tant. Hvorledes vilde du giøre.

Serp. Har du ikke Forstand nok til at udfinde en anden Maade, at forbinde Parpagna til at give mig en god Udstyr, og at gifte mig med dig under et andet opdigtet Navn?

Tant. Ja = = = ja = = = Du har vel Ret. Send mig Pasqualone,

(behiertet i det han vil gaae bort.)

Jeg venter ham hisset i Skiul.

Serp.

Serp. Non dubitar Tantillo, ora tel rendo.
(in atto di partire.)
Sarà poi mio pensiere tutto in favore
Di rivoltar per chi mi porta amore.)

Tant. Senti. Tornato il vecchio tu il trattieni
(ritornando a dietro.)
In camera fin che veniamo noi.

Serp. Lasciami far.

Tant. Ci vederemo poi.
(parte.)

Serp. Intanto se non ero ben all'erta;
Costui spogliava il vecchio, e señ fuggiva;
E Serpilla delusa quì restava,
Senza modo d'aver più Pasqualone.
Eh Tantillo; se ben sei sopra fino,
La sò lunga di te più d'un tantino.

Ci vuol maniera;
Ci vuol Giudizio,
Con certe sorte
D'innamorati;
Che sanno fare
Li spasimati.
Ma se si mettano
Poi nell' impegno;
Alfin burlate
Ci fan restar.
(parte.)

Scena

Serp. Tvivl ikke Tantillo, nu sender jeg dig ham.
(i det hun vil gaae bort.)
[Det skal siden være min Sag at vende alting om, til Fordeel for den som elsker mig.]

Tant. Hor. Naar den Gamle kommer, da hold
(vendende tilbage.)
du ham op i Kammeret, indtil vi kommer.

Serp. Lad mig raade.

Tant. Vi sees siden.
(gaaer bort.)

Serp. Dersom jeg imidlertid ikke stod vel paa min Post, da plyndrede han den Gamle ud, og lob sin Vey; Og den bedragede Serpilla blev her tilbage uden Forhaabning at faae meere Pasqualone. Ey! Tantillo, omendskiønt du er overmaade listig, saa veed jeg dog bedre at finde mig derudi, og dette ikke saa lidet.

Der vil Maade
Og Forstand
Med visse Slags
Forelskte,
Som veed at forstille sig
Med at falde i Afmagt.
Men dersom de sætter
Sig ellers en Ting for,
Maae vi omsider
Staae tilbage med Skamme.
(gaaer bort.)

Fierde

Scena IV.

Boschetto nel Giardino.

Pasqualone, e Tantillo.

Pasq. Ehi Tantillo, Tantillo, il mio denaro.
Tant. Zitto, Zitto, che ti venga la rabbia.
Senti: tuo Padre vuol sposar Serpilla,
Se subito non siam pronti al rimedio.
Pasq. Poter di Bacco! e quale?
Tant. Sconosciuti
Convien che noi fingiamo - - -
Pasq. Addio Tantillo.
Tant. Dove vai?
Pasq. Le mie orecchie, - - - le mie spalle - - -
Non ne vò saper altro.
Tant. E ben, dunque Serpilla non t'importa.
(*finge voler partire.*)
Pasq. Sì, sì verrò, ma poi che devo far?
Tant. Tu mi seconderai, ma sopra tutto
Guarda di parlar poco.
Pasq. Se poi son conosciuto? - - -
Tant. Non ti conoscerà.
Pasq. E se mi guarda con gli occhiali?
Tant. Allora
Fingerai di tossire, e di sputare.
Pasq. Sì ben, sì ben - - -

Tant.

Fierde Scene.

En liden Skov i Haven.

Pasqualone og Tantillo.

Pasq. Ey Tantillo, Tantillo, mine Penge.

Tant. Tys, Tys, det du blive gal. Hør: Din Fader vil ægte Serpilla, dersom vi ikke straxen ere færdige til at afvende det.

Pasq. Hillemænd! og hvad Middel?

Tant. Vi maae stille os ubekiendte an = = =

Pasq. Farvel Tantillo.

Tant. Hvor gaaer du hen?

Pasq. Mine Ører = = mine Skuldre = = = jeg vil ikke viide meere.

Tant. Nu vel, saa ligger Serpilla dig da ikke paa Hiertet.

(lader som han vil gaae bort.)

Pasq. Ja, ja, jeg skal komme; Men hvad skal jeg giøre siden?

Tant. Du skal gaae mig til Haande; Men for Alting hyt dig, at du taler lider.

Pasq. Dersom jeg siden bliver kiendt? = = =

Tant. Han skal ikke kiende dig.

Pasq. Men dersom han seer mig med sine Briller.

Tant. Da skal du forstille dig med at hoste og spytte.

Pasq. Ja vel, ja vel = = =

Tant. Or sù vieni, che affè
E Serpilla e denari avrai.

(*volendo partire, Pasqualone s'arresta.*)

Pasq. Ohimè.

Io mi sento il sangue freddo
Che minaccia una sciagura:
Non vorrei aver paura,
Non mi sò determinar.

Tant. *Non è niente.*
Pasq. *Come niente?*
Così indiferente
La cosa non è.
Tant. *Mà perchè?*
Pasq. *Si può provar.*
Tant. *Dunque via.*
Pasq. *Maledetta gelosia.*
Ah che cosa mi fai far!
Tant. *Presto.*
Pasq. *Aspetta.*
Tant. *O sì, o nò.*
Pasq. *Hò risolto: Sì verrò.*

(*partono.*)

Scena

Tant. Nu velan, kom, saa skal du i Sandhed baade faae Serpilla og Penge.

(i det han vil gaae bort, bliver Pasqualone tilbage.)

Pasq. Ak Himmel.

Jeg finder mit kolde Blod', som truer med en Ulykke! Jeg vilde ikke være bange, jeg kan ikke holde mig.

Tant. Det har slet intet at betyde.

Pasq. Hvorledes slet intet?
Tingen er ikke
Saa liigegyldig.

Tant. Men hvorfor?

Pasq. Man kan forsøge.

Tant. Saa fort.

Pasq. Forbandede Jalousie, ak hvad kommer du mig til at giøre!

Tant. Vær snart.

Pasq. Bie lidt.

Tant. Enten Ja, eller Ney.

Pasq. Jeg har besluttet: Ja jeg vil komme.

(De gaaer bort.)

Scena V.

Sala.

Parpagna con lettera in mano, e *Serpilla.*

Parp. Ehi Serpilla.
Serp. Signore.
Parp. Dov'è Pasqualone?
Serp. Nol sò.
Parp. Via presto
A rassettar le stanze,
A ripolir la sala,
Ed a metterti in gala;
Che la sposa è vicina; e mentre io vado
Col figlio incontro a lei,
Pensa tu a farti onore,
Che assegno a te la carica novella,
Di farle come và la damigella.
(in atto di partire.)
Serp. M'ascolti; e da qual parte
Comincierò a far io la cameriera,
Che non l'hò fatta mai tutta la vita?
Parp. Non ci vuol molto alfin.
Serp. Caro Padrone.
Giacchè siam noi due soli in questo loco,
Quello che avrò da far proviamlo un poco.
Parp. Bene; t'insegnerò quel che non sai.

Serp.

Femte Scene.

En Sahl.

Parpagna med et Brev i Haanden, og Serpilla.

Parp. Ey Serpilla.

Serp. Herre.

Parp. Hvor er Pasqualone?

Serp. Det veed jeg ikke.

Parp. Fort, snart at pynte op i Værelserne, at giøre reent i Sahlen, og at iføre dig din Stads; Thi Bruden er ikke langt borte: og imidlertid jeg gaaer hende i Møde med min Søn, da vær du betænkt paa at indlegge dig Ære; Thi jeg tilskikker dig den nye Bestilling, at være hendes Kammer-Jomfrue, som det sømmer sig.

(i det han vil gaae bort.)

Serp. Hør mig; Og fra hvilken Side skal jeg begynde at være Kammerpige, thi dette har jeg aldrig forsøgt, saa længe jeg har levet?

Parp. Der hører endeligen ikke meget til.

Serp. Kiære Herre. Siden vi Toe ere her alleene paa dette Sted, da lad os sætte et lidet Forsøg paa det, som jeg skal giøre.

Parp. Vel: Jeg skal lære dig det som du ikke veed.

Serp. Incominciamo ommai.
Fate voi da Padrona,
E chiamatemi un poco.
Parp. Eh là Serpilla.
Serp. Eccomi quà, Illuſtriſſima.
(*tornando con più riverenze.*)
Per coſa m'hà chiamata?
Parp. Porta la Cioccolata.
Serp. La ſervo in un momento;
Eccola bella, e fatta.
La beva - - che a lei tocca;
E a polirſi la bocca,
Se non hà fazzuoletto,
Le può ſervir il mio Zinal, ch'è netto - -
Parp. Brava, da ver, braviſſima;
Mà un altra coſa adeſſo.
Serp. Mi comandi, Illuſtriſſima.
(*con riverenze come ſopra.*(
Parp. Apparecchia, che hò fretta,
Da raſſettarmi il capo alla Tolletta.
Serp. Oh! La ſervo alla preſta.
Qui c'è appunto il biſogno:
Ecco una Sedia, e la Toletta è queſta,
Ferma ben colla teſta - - oh! che paſtricci
Son mai queſti ſuoi ricci! - -
Li raſſetto di quà - -
(*gli guaſta col pettine la conciatura.*)
Parp.

Serp. Lad os nu begynde. Stil Hosbond sig nu an som Frue, og kald engang paa mig.

Parp. Hey, Serpilla.

Serp. Her er jeg, Velbaarne Frue.

(kommer tilbage med mange Reverentzer.)

Hvorfor haver hun kaldet mig?

Parp. Bring mig Choccoladen.

Serp. Det skal skee i et Øyeblik; See der er den baade god og lavet. Drik hun = = thi det falder hende til; Og dersom hun ikke har Forklæde at torre sin Mund med, da kan mit Forklæde tiene hende, som er reent = = =

Parp. Det er brav, i Sandhed, meget brav; Men nu en anden Ting.

Serp. Befal mig, Velbaarne Frue.

(med Reverentzer som forhen.)

Parp. Lav til, thi jeg har Hast, at pynte mig paa Hovedet, ved Natbordet.

Serp. Ak! Det skal skee meget snart. Her er just det Fornødne: See her er en Stoel, og dette er Natbordet. Hold Hovedet vel stivt = = Ak! Hvilket sammenbaget Tøy ere ikke disse hendes Lokker! = = Jeg accomoderer dem her paa denne Side = = =

(Hun fordærver hans Haar med Kammen.)

Parp. Tu me li guasti.

Serp. Oh perdoni, Illustrissima:
Così van ben; s'usa così, e le basti.
Or da quest' altra parte
Ci vorrian le sue carte.
(fà lo stesso dall' altra banda.)

Parp. Nò, che peggio farai.

Serp. Eh si lasci servire;
Che al suo viso così và meglio assai.

Parp. Oh! sono i miei capegli in buone mani;
Ne così vuò portarli

Serp. Bisogna impolverarli;
Ed eccola servita.
(gli impolvera tutto il viso.)

Parp. Basta, basta t'hò detto.

Serp. Ci vuol ora sul viso il suo rossetto.

Parp. Oibò.

Serp. Qui ci stà bene.
(gli da del rossetto a capriccio.)

Parp. E' troppo, alla buon ora.

Serp. Qui ci stà meglio ancora.
(glie ne dà in altro loco.)

Parp. Mà nò; che un ubriaco io parerei.

Serp. Ora le metto i nei

Parp. Non la finiamo più.

Serp.

Parp. Du forderver mig dem.

Serp. Ak forlad, Velbaarne Frue: Saaledes staaer de vel; Man bruger dem saaledes, og det kan være hende nok. Nu ville der paa den anden Side nogle Papirer til.

(Hun gior det samme paa den anden Side.)

Parp. Ney, du vil giøre det værre.

Serp. Ey lad hun sig opvarte; Thi saaledes lader meget bedre for hendes Ansigt.

Parp. Ak! mine Haar ere i gode Hænder; Jeg vil ikke gaae med dem saaledes.

Serp. Man maae pudre dem; Og see der er dette bestilt.

(pudrer ham heele Ansigtet.)

Parp. Nok, nok har jeg sagt dig.

Serp. Nu vil der Sminke paa Ansigtet.

Parp. O ney.

Serp. Her lader det vel:

(Hun sminker ham paa en Tref.)

Parp. Det er for meget, for en Ulykke.

Serp. Her lader det endnu bedre.

(giver ham meere paa et andet Sted.)

Parp. Men Ney; jeg ville see ud som jeg var beskienket.

Serp. Nu sætter jeg hende Skienpletterne.

Parp. Det faaer aldrig Ende.

Serp. Quì ſulle ciglia,
(gli mette un neo grandiſſimo ſopra un occhio.)
Queſto và a meraviglia.

Parp. Nò, ch'egli è troppo grande, e ſe nol levi,
L'aria del volto mio tu mi rovini.

Serp. Li metterò di quà più piccinini.
(ne mette altrove degli altri poco minori.)

Parp. M'hai fatto una figura
Da ſpiritar chi vede.

Serp. E' una pittura.
E ſi guardi allo ſpecchio,
Se di me non ſi fida.
(gli preſenta uno Specchio.)

Parp. Non mi poſſo guardar ſenza ch'io rida.

Serp. E a me par che così ſiate più bello.

Parp. Ti piaccio?

Serp. Signor sì.

Parp. Non hò la gamba leſta?
(ſpaſſeggia per il Teatro.)

Serp. Parmi che ſiate un ballerin da feſta.

Parp. Oh per ballar non ſon mai ſtato amante.

Serp. E pur ballar dovrete a queſte nozze.

Parp. Sai tu ballar Serpilla?

Serp. Imparai qualche poco da mia nonna.

Parp. Inſegnami un pocchetto
Come ſi fà a ballare il minuetto.

Serp.

Serp. Her paa Øynebrynene,

(sætter ham en stor Skionplet paa et Øye.)

lader denne fortreffelig.

Parp. Ney, den er alt for stor, og dersom du ikke tager den bort, forderver du mit Ansigt.

Serp. Jeg vil sætte dem paa denne Side, som ere meget mindre.

(Hun sætter nogle, lidt mindre, paa andre Steder.)

Parp. Du har sat mig i saadan en Skikkelse, som kan giøre dem bange som seer paa mig.

Serp. Hun seer ud som hun var skildret. Og hun maae see sig i Speylet, dersom hun ikke forlader sig paa mig.

(leverer ham et Speyl.)

Parp. Jeg kan ikke see mig selv, uden at jeg maae lee.

Serp. Men mig synes, at J saaledes er smukkere end ellers.

Parp. Behager jeg dig?

Serp. Ja min Herre.

Parp. Har jeg ikke lette Beene?

(spadserer paa Theatro.)

Serp. Mig synes J er ret en Dandsemester.

Parp. Aa! af Dans har jeg aldrig været Elsker.

Serp. Og dog burde J dandse til dette Brollup.

Parp. Kan du dandse, Serpilla.

Serp. Jeg har lært noget lidet hos min Bestemoder.

Parp. Viis mig lidt, hvorledes man bærer sig ad at dandse en Menuet.

Serp.

Serp. Subito. Sù la testa, e i piedi in fuora.

Parp. Ohimè! mi stroppierai.

Serp. Via cominciate, sù.

Parp. Alla buon ora.

(*Serpilla gli fà cominciare il minuetto.*)

Serp. *Nò, non và bene:*
La riverenza
Con sua Licenza
Si fà così.
(*gl'insegna.*)
Farvi maestro
Prendo l'impegno,
Quando le insegno
Tre o quattro dì.

Parp. *A Serpilletta*
Sarò obligato,
Perfezzionato
Sarò così.

Serp. *Ecco Signore*
Il pas de Bourré.

Parp. *Codesto passo*
Non fà per me.

Serp. *Provate.*
(*gli và facendo far tutti questi passi.*)
Mirate,
I passi col Bilanzé.

Parp.

Serp. Straxen. Hovedet i Veyret, og Fødderne ud ad.

Parp. Ak! Du vil lemlæste mig.

Serp. Nu fort begynd, frisk.

Parp. For en Ulykke.

(Serpilla lader ham begynde Menuetten.

Serp. Ney, ney det gaaer ikke godt.
Reverentzen,
Med hans Tilladelse,
Gior man saaledes.
(hun viser ham det.)
Jeg forbinder mig til,
At giøre ham til Mester,
Naar jeg lærer ham
Tre eller Fire Dage.

Parp. Lille Serpilla
Vil jeg være forbunden,
Og saaledes skal jeg
Blive fuldkommen.

Serp. See her min Herre,
En Pas de Bourree.

Parp. Dette Pas
Er ikke for mig.

Serp. Forsøg det.
(Hun lader ham giøre alle disse Pas.)
See engang
Disse Pas med Ballance.

Parp.

Parp. *Queſti fioretti*
Nan fan per me.
Serp. *Vi ſi può fare*
La piroletta.
Si ſuole uſare
La caprioletta.
a. 2. *Che bel piacere,*
Che bel vedere,
Farſi vedere
Col miuuè.

(vien battuto alla porta.)

Serp. Sento battere.

(va à vedere.)

Parp. Ohimè! Poter di Bacco!
Ecco la ſpoſa.
Serp. Un foraſtiere, e un ſervo

(tornando.)

Son quì mandati da Madonna Olimpia.
Parp. Ah! Ah! che entri.

(le va incontro.)

Scena

Parp. Disse konstige Pas
Ere ikke for mig.

Serp. Man kan giøre
En Pirolet,
Og man pleyer at bruge
En liden Capriol.

Begge. Hvilken smuk Fornøyelse,
Hvilket deyligt Syn,
At lade sig see
Med en Menuet.
(der bliver banket paa Døren.)

Serp. Jeg hører banke.
(gaaer hen at see.)

Parp. Ak Himmel! Hillemænd!
See der er Bruden.

Serp. En Fremmed, og en Tiener
(kommende tilbage.)
ere hidsendte fra Froiken Olympia.

Parp. Ha! Ha! Lad dem komme ind.
(gaaer dem i Møde.)

Siette

Tant. Non è vero, o Signore,
Che Olimpia in breve arriva,
E vuol che in questa casa
Sia pronto un altro matrimonio ancora,
Per giunger con più fasto in doppio nozze?
(*accennando a Pasqualone di dir di sì.*)

Pasq. Sì sì.
(*con voce alterata.*)

Serp. (Fin quì và bene.)

Parp. La cosa si può far: v'è quì Serpilla,
Che vuole il suo padrone; altro non resta
Che darle la mia man - -
(*porgendo la mano, e Pasqualone tosse forte contro di lui.*)

Serp. Si guardi - -

Parp. Ajuto!

Tant. Vede! non vuol così; Se mai và in colera
Sputa saette.

Parp. Ahimè! Mà che hò da fare?

Serp. Contentarlo convien.

Parp. (Stò per crepare.)

Pasq. *A un vecchio non tocca*
Sposar giovinetta;
E lei poveretta
Un giovine avrà.

Parp. *Non sono decrepito* - -

Pasq. *Ti fò far un crepito.*

Serp. } *Eh via non resista;*
Tant. } *Che in colera andrà.*

Pasq. *Io voglio una festa*

Serp.

Tant. Er det ikke sandt min Herre, at Olympia kommer inden kort Tiid, og vil, at her i Huset skal være lavet til for et andet Brollup endnu, for at celebrere med desto større Pragt en dobbelt Fest?

(betegnende Pasqualone, at han skal bekræfte det)

Pasq. Ja, ja.

(med forandret Røst.)

Serp. [Hidindtil gaaer det godt.]

Parp. Tingen kan lade sig giøre: Her er Serpilla, som vil have sin Hosbonde; Der fattes ikke andet end at give hende min Haand * * *

(rækkende Haanden frem, og Pasqualone høster stærk imod ham)

Serp. Tag sig i Agt * * *

Parp. Hielp!

Tant. Seer I vel, saaledes vil han ikke have det; Dersom han bliver vred, spytter han Piile fra sig.

Parp. Ak Himmel! Men hvad skal jeg giøre?

Serp. Man maae stille ham tilfreds.

Parp. [Jeg er færdig at briste.]

Pasq. Det kommer ey en gammel Mand til at ægte en liden ung Pige: Og hun, lille Stakkel, skal have en ung Karl.

Parp. Jeg er ikke udlevet * * *

Pasq. Jeg skal give dig din Rest.

Serp. } Ey fort, staaer ikke imod;
Tant. } Thi han bliver ellers vred.

Pasq. Jeg vil have en Fest.

Serp.
Tant. } *Sì, sì, ſi farà.*
Parp.

Pasq. *Sonate il violin.*
(*a Parpagna.*)

Parp. *Tin tin tirin tin.*

Serp. *Grazioſo!*

Tant. *Galante!*

Pasq. *Ancor la ſpinetta.*

Parp. *Tin tin toron ton.*

Tant. *Galante.*

Serp. *Grazioſo.*

Pasq. *Allon, la trombetta.*

Parp. *Tu tu toron ton.*

Serp.
Tant. } *Che guſto! che ſpaſſo!*

Parp. *Finiam queſto chiaſſo,*
Finiamo per or.

Pasq. *Battete il tamburo.*

Parp. *Tin tin toron ton.*

Serp.
Pasq.
Tant. } *Che guſto! che guſto!*
Evviva l'amor.

Pasq. *Or venga la ſpoſa.*

Tant. *Serpilla grazioſa.*

Serp. *Son quà, chi mi vuol?*
(*và verſo Pasqualone, e Tantillo la tira a ſe.*)

Tant.

Serp.
Tant.
Parp. } Ja, ja, det skal skee.

Pasq. Spill paa Violin.
(til Parpagna.)

Parp. Tin tin tirin tin.

Serp. Vakkert!

Tant. Smukt!

Pasq. Endnu paa Spinet.

Parp. Tin tin toron ton.

Tant. Smukt.

Serp. Artigt.

Pasq. Allon, paa Trompet.

Parp. Tu tu toron ton.

Serp.
Tant. } Hvilken Lyst! Hvilken Tidsfordriv.

Parp. Lad os ende denne Allarm,
Lad os nu holde op.

Pasq. Slaae paa Tromme.

Parp. Tin tin toron ton.

Serp.
Pasq.
Tant. } Hvilken Lyst! Hvilken Lyst!
Kierlighed leve.

Pasq. Lad nu Bruden komme.

Tant. Artige Serpilla.

Serp. Her er jeg, hvem vil have mig?
Hun gaaer imod Pasqualone, og Tantillo drager hende til sig.)

Tant. Sù vieni da me.
Pasq. Tantillo galante,
La voglio per me.
Parp. (Tantillo!) the c'è?
(s'inframezza.)
Serp. Tacete, tacete;
Ch'or tempo non è.
Tant. Ma ſiate tranquillo,
(a Parpagna.)
La ſpoſa a me tocca:
Và tutto da ſe.
Pasq. Nò babbo, è Tantillo
(paleſandoſi.)
Vorrebbe Serpilla,
La voglio per me.
Parp. Ah traditori!
A disgraziati!
Tutti appiccati.
Or vi vedrò.
Serp. Io non ſò niente - -
Pasq. Non è mia colpa - -
Tant. Io ſulla forca
(beffandoſi di Parpagna.)
Nò non andrò.
a 4. Che rabbia!
Che pena!
Che caſo!
Che Scena!
Più freno non hò.

Fine dell' Atto Secondo.

Atto

Tant. Nu kom da til mig.
Pasq. Min smukke Tantillo,
Hende vil jeg have for mig.
Parp. [Tantillo!] Hvad er dette?
(gaaer imellem.)
Serp. Tier, tier;
Thi nu er det ikke Tid.
Tant. Men værer stille,
(til Parpagna.)
Bruden hører mig til:
Alting flyder af sig selv.
Pasq. Ney Papa, Tantillo
(givende sig tilkiende.)
Ville have Serpilla,
Hende vil jeg have for mig.
Parp. Ak Forrædere!
Ak Ulykkalige!
Nu skal jeg see Eder
Alle ophængte.
Serp. Jeg veed af ingen Ting . . .
Pasq. Det er ikke min Skyld . . .
Tant. Jeg vil ikke,
(fierende Parpagna.)
Gaae hen at hænges.
Fiire. Hvilken Galenskab!
Hvilken Fortræd!
Hvilken Hendelse!
Hvilken Comoedie!!
Jeg kan ikke meere styre mig.

Ende paa den Anden Act.

Atto Terzo.

Scena Prima.

Boschetto nel giardino.

Serpilla, Tantillo, poi Parpagna con lo schioppo.

Serp. E' certo che se tu solo sarai,
Nella nuova invenzione,
Meglio il tutto anderà.

Tant. Come t'hò detto:
Un alchimista a lui mi fingerò,
E tutti i beni suoi
A te donar farò:
Così tu sceglierai me per tuo sposo,
E caccieremo fuori il vecchio odioso.

Serp. Sì sì, hò inteso.

Tant. Ahimè! vien già Parpagna - -

Serp. Nasconditi colà.

Parp. Dov'è quel scelerato?
Voglio amazzarlo.

Serp. A quella parte è andato.
(accennandoli la parte opposta al luogo dov'è Tantillo, ed egli vi corre.
Fin che ti cerca, presto scappa via,
(a Tantillo.)
Innanzi che nissuno ti paleси.

Tant. Vado subito.

Serp.

Tredie Act.

Første Scene.

En liden Skov i Haven.

Serpilla, Tantillo, derefter Parpagna med en Flint.

Serp. Dersom du bliver alleene i det nye Opfund, da vil Alting visseligen gaae bedre.

Tant. Som jeg har sagt dig: Jeg vil give mig ud for en Guldmager, og vil komme ham til at give dig alle sine Midler; Saaledes kan du udvælge mig til din Mand, saa vil vi jage denne gamle Forhadte ud paa Døren.

Serp. Ja ja, jeg har forstaaet det.

Tant. Ak Himmel! Parpagna kommer alt = =

Serp. Skiul dig hisset.

Parp. Hvor er det Skarn? Jeg vil dræbe ham.

Serp. Han er gaaet til denne Side.

(peegende paa det Sted som er tvertimod, og han løber derhen.)

Imedens han søger efter dig, løb hastig bort,

(til Tantillo.)

forend nogen rober dig.

Tant. Jeg gaaer strax.

Serp. Addio.
Tant. Ci siamo inteſi.

(*parte.*)

Scena II.

Serpilla.

Sì sì, per l'intereſſe
Tu mi vorreſti aver, non per l'amore;
Mà ingannar ti saprò;
E veder ti farò,
Quanto più vale di Serpilla il core.

Denne Liſt man dog forlader:
Thi jeg Skalk og Gnier hader;
Men uskyldig Ven belönner,
Som paa Troe og Elskov skiönner.
Pasqualone mig indtager.
Siig, Parterre! hvad behager?
Har Serpilla ikke Ret?
Pasqualone mig behager,
Pasqualone bliver det.

Scena

Serp. Farvel.
Tant. Vi forstaaer os sammen.

(gaaer bort.)

Anden Scene.

Serpilla.

Ja ja, for Fordeelens Skyld vilde du have mig, ikke af Kierlighed; Men jeg skal vilde at fyrere dig; Og jeg skal vise dig, hvor meget meere Serpillæ Hierte er af Værd.

Questa scaltrezza però si perdona;
Ch'io il furbo detesti e l'avaro;
Mà ch'io premj l'innocente amico,
Il quale riconosce la fede e l'amore.
Pasqualone m'inamora.
Dite, Auditori! qual più vi piace?
Non hà Serpilla ragione?
Pasqualone mi piace.
Pasqualone sarà.

Scena III.

Sala.

Parpagna e *Tantillo* veſtito da alchimiſta con una Ampolla in mano.

Tant. Se nel ordin de ſavj cabaliſti
Entrar volete; e ſe d'aver bramate
Di natura le chiavi:
Ringiovinire a voglia, e convertire
Ogni metallo in oro;
Convien prima ſpogliarvi
Di tutti i voſtro beni.

Parp. E regalarvi?
(con ironia.)

Tant. Il ciel mi guardi! Un tal teſor chi hà in mano
Non hà biſogno mai d'altre richezze.

Parp. (Far dell' oro! ringiovinire! affè!
Non ſarebbe cattiva.)

Tant. State dubbioſo ancor! mirate come
Portò quattro cent'anni in groppa, e più.

Parp. Davver!

Tant. Queſto Teſoro non hà pari.
(moſtrandoli l'ampolla.)

Parp. Oh via, non ſi potrebbe,
Senza rinunziare i beni - -

Tant.

Tredie Scene.

En Sahl.

Parpagna og Tantillo, klædt som en Guldmager, med en Flaske i Haanden.

Tant. Dersom I vil træde i de viise Cabalisters Orden; Og dersom I ønsker Eder at have Naturens Nøglar: At blive ung igien efter Behag, og omskabe enhver Metall til Guld; da maae I først skille eder af med alle eders Midler.

Parp. Og skienke Eder?
(med Spodskhed.)

Tant. Himlen bevare mig! Hvo som har saadan Skat i Hænder, har aldrig anden Rigdom behov.

Parp. [At giore Guld! At blive ung igien! I Sandhed! det var ikke slemt.]

Tant. Staaer I endnu i Tvivl! See hvor jeg har Fire Hundrede Aar paa Bagen, og meere.

Parp. Alvorlig!

Tant. Denne Skat har ingen Liige.
(viisende ham Flasken.)

Parp. Aa lad gaae, kunde man ikke, uden at skille sig af med Midlerne = = =

Tant.

Tant. Oh che sciocco,
Vile, avaro, e poltrone.
(in atto di partire.)

Parp. Eh, eh, sentite.
(Posso a Serpilla il tutto rinunziare;
Poichè quando sarò
Giovine e bello mi dovrà sposare.)

Tant. Or sù, sì, o nò.
(tornando indietro.)

Parp. Vediam qualche esperienza.

Tant. Subito. Ecco; vedete
(mette fuori delle monete di rame che Parpagna prende.)
Queste oscure monete?

Parp. Questi son quattrinelli.

Tant. Metteteli quì dentro.
(porgendoli un bussolotto dove Parpagna mette i denari.)

Parp. Io vò vedere
Il fatto mio.
(volendo afferrare il bussolotto, Tantillo gli presenta subito l'ampolla senza abbandonare il Bussolotto.)

Tant. Tenete; fate voi.
Basta una goccia sola.
(Nel mentre che Parpagna getta la goccia nel bussolotto, Tantillo dà un pugno per dietro sulla spalla opposta di Parpagna egli nello voltarsi sorpreso, Tantillo cambia destramente le monete.)

Parp

Tant. Af hvilken Taabe, nedrig, gierrig, og feig.
(i det han vil gaae bort.)

Parp. Hey, hey, hør. [Jeg kan sige mig af med Alting til Serpilla; Siden hun bør at ægte mig, naar jeg bliver ung og smuk.]

Tant. Nu da, Ja eller Nej.
(vendende om tilbage.)

Parp. Lad os see et Forsøg.

Tant. Strax. Der; See
(udtager Kobber-Mynter, som Parpagna tager til sig.)
disse dumme Penge?

Parp. Det er Halveskillinger.

Tant. Kom dem her udi.
(rekkende ham en liden Budike, hvori Parpagna lægger Pengene.)

Parp. Jeg vil see hvad jeg gior?
(I det han vil tage fat paa Budiken, presenterer Tantillo ham straxen Flasken, uden at slippe Buddiken.)

Tant. See der; Gior J det. En Draabe er nok.
(Imedens Parpagna ofer Draaben i Buddiken, giver Tantillo ham et Stød med sin Næve bag paa den anden Skulder, Parpagna bliver forbauset i det han vender sig om, Tantillo omskifter behændig Pengene.

Parp.

Parp. Eh là!

Tant. Che avete¿

Parp. Mi ſon ſentito batter - -

Tant. Non è niente.
La forza della goccia.

Parp. Oh, oh, gran forza!

Tant. Oſſervate.

Parp. Oh portento! Son Zecchini!
Serpilla, Serpilla, vieni caretta.

Scena IV.

Serpilla e detti.

Serp. Son quì che vuole.

Parp. Tieni, la borſa mia,
Tutte le chiavi
Di caſa, de' miei ſcrigni,
Scritture, miei poderi, oblighi, e quanto
Fin ora hò poſſeduto,
Di tutto ti fò dono.
Onde arbitra diſponi a tuo piacere.

Serp. Caro Padron! che grazie ſon mai queſte!

Parp. Or non è niente:
Altre coſe vedrai che mai vedeſte.

Serp. Ma a lei più nulla reſta?

Tant.

Parp. Ey hvem er der!

Tant. Hvad fattes Eder?

Parp. Jeg følede et Slag - -

Tant. Det er ingen Ting. Kraften af Draaben.

Parp. Ak, Ak, en stor Kraft!

Tant. Giver agt.

Parp. Ak hvilket Underværk! Det er Zekkiner! Serpilla Serpilla; Kom lille Kiere.

Fierde Scene.

Serpilla, og de forrige.

Serp. Her er jeg, hvad vil han mig?

Parp. See der er min Penge-Pung, alle Nøgler i Huset, til mine Skrine, Skrifter, mine Eyendomme, Obligationer, og alt hvad jeg hidindtil har eyet, af alt dette gior jeg dig en Foræring. Saa du nu, med uindskrænket Magt, kand handle dermed efter Behag.

Serp. Kiere Herre! Hvilke Artigheder ere ikke disse!

Parp. Nu er det intet: Du skal see andre Ting, som du aldrig har seet tilforn.

Serp. Men han beholder da ikke mere tilovers?

Tant. Ei presto passerà a miglior fortuna.
Or che tu sei ricchissima Signora,
Non ti riman che a sceglier un marito.
Serp. E'ver; me'l vuò trovare.
Parp. Aspetta, eh ehm - -
Và di là per un poco.
Serp. Vado; (ma più contenta,
Mi vedran ritornare in questo loco.)
(parte. tutta allegra.)

Scena ultima.

Parpagna e Tantillo, poi Serpilla con Pasqualone.

Parp. Presto a ringiovinir come si fà?
Tant. Bevete, una sol goccia basterà.
(Pasqualone s'attacca all'ampolla.)
Ehi basta basta. E ben!
Or siete un giovinetto.
Parp. Ah - - già mi sento
Ricercar nelle vene
Di foco giovinile il sangue in brio.
(comincia a saltare.)
Serp. Ecco Signor Padron lo sposo mio.
(torna con Pasqualone per mano.)
Tant. Come?
Parp. Aspetta: mirami pria, Serpilla.

Tant.

Tant. Han overgaaer straxen til en bedre Lykke. Nu da du er en meget riig Jomfrue, fattes dig ikke andet end at vælge en Mand.

Serp. Det er sandt; den vil jeg leede mig op.

Parp. Bie lidt, He Hem = = Gaae hissed hen et Øyeblik.

Serp. Jeg gaaer; [Men de skal see mig mere fornøyet at komme her igien paa dette Sted.]

(gaaer gandske fornøyet bort.)

Sidste Scene.

Parpagna og Tantillo, derefter Serpilla med Pasqualone.

Serp. Hvorledes bærer man sig ad at blive hastig ung igien?

Tant. Drik. En eeneste Draabe skal være nok.

((Pasqualone giver sig i færd med Flasken.)

Ey nok nok! Nu vel! Nu er Jen ung Person.

Parp. Ak = = Jeg finder allerede Blodet i sin Munterhed af Ungdoms Ild at løbe om i Aarerne.

(begynder at springe.)

Serp. See her, Hosbonde, min Kiereste.

(kommer tilbage med Pasqualone ved Haanden.)

Tant. Hvorledes?

Parp. Bie: See paa mig først, Serpilla.

Tant. Quello non puoi sposar.
Pasq. Perchè! perchè!
Serp. Eh che di finger più tempo non è;
Or son Padrone e voglio chi mi piace.
Voi siete un vecchio come prima, e voi
Signor astuto alfine imparerete
Che una donna ne val più di cinquanta.
Tant. Ah son tradito!
Parp. Ah sono assassinato!
Serp. Meno lamenti.
E' ver mi deste tutto;
Tutto vi renderò; ma con un patto
D'ottener che a Tantillo perdoniate.
Poi basta che mi diate
Di che viver tranquilla
Col mio Pasqualoncino.
Parp. Sì mia Serpilla.
Serp. Onde sono contenta
D'avervi il vostro bene conservato,
E Tantillo dalla forca aver salvato.
(accennando Tantillo.)
Parp. Tantillo: ah tu - - se non fosse per lei - -
Serp. Or quel ch'è fatto è fatto.
Parp. Io vedo che fin or fui un bel matto.
Pasq. Il mio cor è un Pollastrino
Alla chioccola vicino.

Serp.

Tant. Ham kand du ikke gifte dig med.

Pasq. Hvorfor! Hvorfor!

Serp Ey! Det er ikke Tiid at forstille sig meere: Nu er jeg den som raader, og jeg vil have den som behager mig. I er en gammel Mand som tilforn, og I, min Herr Listig, skal omsider lære, at et Fruentimmer formaaer mere end et Halv hundrede som I.

Tant Ak jeg er forraad!

Parp. Ak jeg er udplyndret!

Serp. Mindre Klager. Det er sandt, I har givet mig alting; jeg vil give Eder altsammen tilbage igien; Men med den Accord, at tilgive Tantillo. Siden kand det være nok, at I giver mig saa meget, at jeg kand leve roligen med min Pasqualoncino.

Parp. Ja min Serpilla.

Serp. Saa er jeg da fornøyet, at have bevaret Eders Midler, og at have frelst Tantillo fra at blive hængt.

(pegende paa Tantillo.)

Parp. Tantillo! Ak du = = dersom det ikke var for hende = =

Serp. Nu hvad som er giort det er giort.

Parp. Jeg seer at jeg hidindtil har været en stor Giæk.

Pasq. Mit Hierte er en liden Rylling ved Siden af den klukkende Høne.

Serp. *Sì, lo sento poverino,*
Che facendo và pì, pi.
Pasq. *Sotto l'ala, sì, vuol stare.*
Serp. *Più non vò lasciarlo andare.*
Serp. *Pasq.* *Via non far* [caro / cara] *co co.*
Parp. *Tant.* *Quel ch'è fatto fatto fia,*
Godiam dunque l'allegria.
O che un cor faccia pi, pi.
O che un altro fia co, co.

FINE.

Serp. Ja, jeg hører den lille Stakkel, at den siger Pi, Pi.

Pasq. Ja, den vil sidde under Vingen.

Serp. Jeg vil ikke mere lade den gaae.

Serp. Pasq. Nu da {kiere / kiere} sig ikke Kluk, Kluk.

Parp. Tant. Lad det være giort som er giort; Lad os da omsider fornøye os, enten et Hierte siger Pi, Pi, eller et andet siger Kluk, Kluk.

ENDE.

Berth. Je, j'ai perdu mon fils Gualtel, et
mon frère Pi, Pi.

Paed. Je, ont-ils bonne mine?

Berth. J'ai mal vu leurs gens.

Paed. Je, ont-ils bonne mine?

Berth. Je, j'ai perdu mon fils Gualtel, et

CHR. CHRISTENSEN